

en naturlig plads i grundloven, fordi frihedsrettigheder er nødvendige for at begrænse magten over for borgerne. Det er den engelske tradition.

Det, der er karakteristisk for den franske tradition, er, at rettighederne bliver gjort gældende, jeg er lige ved at sige, som SF forlanger. Jeg kan næsten ikke lade være med at citere fra § 5 i SF's grundlov: »Enhver har ret til respekt for sin fysiske og mentale integritet.« Jeg må indrømme, at det er svært at holde sig alvorlig, når man møder den slags opfattelser af, hvad en rettighed er.

En frihedsrettighed er en beskyttelse mod magten. En menneskerettighed er en overtagelse af den totale magt, og derfor er det fuldstændig rigtigt, som statsministeren siger, at når man plastrer en grundlov til med menneskerettigheder, drukner man frihedsrettighederne.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Er det ikke rigtigt opfattet, at en af hr. Søren Krarups åndelige fædre – det er i hvert fald sådan, jeg husker det fra vores fælles studenterungdom – var Knud Kristensen? Jeg husker i hvert fald, hvordan hr. Søren Krarup og andre hyldede Knud Kristensen i sin tid, og kan hr. Søren Krarup huske, hvad Knud Kristensen sagde i 1953? Med argumenter, der til forveksling ligner hr. Søren Krarups argumenter i dag, sagde han blankt nej.

Er det ikke sandt, at hvis hr. Søren Krarup havde haft stemmeret i 1953, havde han stemt nej? Er det derfor ikke også sandt, at han i svær grad minder om de kommunistiske tillidsmænd, som altid talte om deres overenskomst-sikrede rettigheder, selv om de havde stemt nej til hver eneste overenskomst, de nogen sinde havde haft mulighed for at stemme til? Hr. Søren Krarup havde stemt nej til grundloven i 1953 ligesom Knud Kristensen, er det ikke sandt?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu er hr. Svend Auken jo en ung mand. Han var meget ung, da jeg allerede var en ældre student, og derfor tror jeg ikke, han husker så forfærdelig nøje, hvad der foregik i studenterkredsen.

Kl. 16.10

Jeg tror, jeg tør sige, at Knud Kristensen havde jeg meget respekt for. Jeg kan huske, at jeg hørte ham tale i Studenterforeningen om Sydslesvig, men jeg mener, at jeg aldrig egentlig har dyrket ham. Jeg tror egentlig heller ikke, at hr. Svend Auken i noget af det, jeg har skrevet, vil

kunne finde andet end almindelig respekt for ham, så jeg forstår godt, at det ikke er noget spørgsmål. Det er simpelt hen et forsøg på mistænkeliggørelse.

Hr. Svend Auken mener, at jeg ville have handlet over for 1953-grundloven, som Knud Kristensen gjorde. Jeg havde som sagt ikke stemmeret, men jeg er heller ikke helt sikker på, at jeg uden videre vil anerkende parallellen med Knud Kristensen. Jeg synes, han var en hædersmand, jeg synes absolut, der er grund til at have respekt for ham, og det går jeg ud fra at hr. Svend Auken også har. Det må da være meningen med spørgsmålet. Men jeg tror alligevel ikke rigtig, at det er en parallel, jeg uden videre vil anerkende.

Forsøget på at sige, at jeg var modstander af den nuværende grundlov, er bare gammelmandsvrissenhed, og jeg synes også, det er ensbetydende med, at man simpelt hen lukker ørerne for det, jeg har sagt.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hr. Søren Krarup siger, at i virkeligheden stammer den nuværende grundlov fra Magna Charta og Jyske Lov. Men er det ikke sandt, som hr. Aage Frandsen også var inde på før, at det var elitens grundlov, som blev skrevet i huj og hast på få måneder af militære og nationalliberale romantikere i København efter borgerskabets revolutionære opstand? Og var den ikke nærmest en afskrift af den belgiske forfatning fra 1830 med kun få og små ændringer som f.eks. det om kirken, som jo ikke kunne stå i den belgiske forfatning af gode grunde? Er den historiske sandhed ikke, at det i virkeligheden er det, det drejer sig om?

Vi har fået en grundlov, som efterhånden er blevet udviklet. Den er værdsat, den har vist sig brugbar i praksis, og vi skal videreudvikle den. Men er det at fremstille den som et enestående historisk dokument, der er groet ud af en lang historisk tradition i Danmark, ikke en forfalskning af forfatningshistorien?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nej, det er ikke nogen forfalskning. Det er fuldstændig rigtigt, at det var en akut situation, der i marts 1848 dels fik borgerne til at gå til kongen, dels fik kongen til at sige ja til deres bøn om at hjælpe ham med at slå oprøret i hertugdømmer-